

AMS: saken du vinner, og saken du taper...

Denne teksten ble først publisert på <http://einarflydal.com> den 23.10..2020.

Nå om dagen er det en rekke AMS-saker for tingretten rundt i landet: grupper og enkeltpersoner krever midlertidig forføyning mot nettselskaper som truer med å stenge strømmen fordi de motsetter seg utskifting av målerne.

Avisoppslag forteller om folk som har vunnet fram i retten, men det er bare i første omgang.

Å vinne i retten er lett i første omgang: Nettselskapet trekker stengningsvarselet. Men hva skjer deretter? Risikoen for å gå på en solid økonomisk smell er høy om man ikke er forsiktig.

Å møte stengningsvarsler med krav om midlertidig forføyning mot nettselskapet har for aksjonen *Vi tar AMS-målerne for retten!* vært en taktikk for å få en rask rettslig behandling av helseinnvendingen mot å få en mikrobølgesender i huset, og av Helsedirektoratets adgang til å nekte leger å skrive ut helseattester som sier at pasienten reagerer på eksponering fra slike sendere.

Krav om midlertidig forføyning er et krav om at retten skal foreta en hastevurdering og fatte et midlertidig vedtak for å unngå skader på liv, eiendom og helse, og så kommer saken opp for retten seinere - i prinsippet innen et halvt år - hvis den ikke er trukket i mellomtida.

Denne framgangsmåten har vært vellykket i en rekke enkeltsaker ved at nettselskapene trekker stengningsvarselet, finner en annen teknisk løsning, setter saken på vent til klage hos RME er behandlet, og dermed gjør saken «gjenstandsløs» – altså fjerner grunnen for midlertidig forføyning. Men selv om det har betydd seier – permanent eller midlertidig – for den enkelte, har vi ikke fått den rettslige prøvingen vi ønsket – så langt. Nettselskapene har hindret det.

En viktig fordel med denne strategien var spesielt lave beviskrav når man som forbruker (altså ikke bedrift, selskap e.l.) motsetter seg installasjonen før installasjonen har skjedd: Man behøver bare påvise at innsigelsen mot å få en mikrobølgesender i huset *ikke er åpenbart grunnløs*. Bevismaterialet på helsevirkninger rekker i massevis til dette. Men siden nettselskapene ikke vil ha klarlagt at det er slik, arbeider vi med nye initiativer. Det tar tid, men det kommer. Den nye [boka fra Susan Pockett](#) og [seminaret den 11. november](#) er små byggeklosser i dette arbeidet.

Vi har anbefalt å bruke denne metoden – altså å fremme krav om midlertidig forføyning for tingretten – dersom du har helseplager og ikke har klart å skaffe deg legeattest – og vi har gitt deg en oppskrift å følge ([bloggpost 22.01.20](#), [bloggpost 09.09.2020](#)). For slik får du fjernet stengningstrusselen permanent eller inntil videre. Og kommer saken for retten og du har en helseplage som klart kan forbindes med EMF/stråling, har du en god sak vi kan hjelpe deg med, om vi har kapasitet. Dessuten har du anledning til å trekke saken straks stengningstrusselen er fjernet, og la tida arbeide for deg til neste stengningstrussel kommer og du får en ny runde, eller nettselskapet kommer på bedre tanker. Da blir omkostningene minimale og risikoen svært lav.

Samtidig har vi advart ([bloggpost 08.09.2020](#)) mot å bruke denne metoden dersom du har andre begrunnelser eller motsetter deg å skifte måler overhodet – hva enten det er på grunn av skitten strøm, personvern, krenkelse av privat grunn, brannfare, samfunnssikkerhet, EUs energipolitikk, m.m. Vi har advart, ikke fordi er uenig i begrunnelsene, men fordi det er så vanskelig å vinne fram i rettsystemet med dem. Du løper altså en ganske annerledes og større risiko for å tape og

måtte påta deg motpartens saksomkostninger – selv om du i første omgang får nettselskapet til å trekke stengningstrusselen. Flere jurister har konkludert slik og mener at jussen og rettssystemet ikke er egnet for å fremme saker med slike begrunnelser. Så slike saker kan det også være lurt å trekke straks nettselskapet har trukket stengningstrusselen. For ender du med å måtte betale motpartens saksomkostninger, blir det fort noen hundretusen.

Ja, vi vet at dette er på kollisjonskurs med linja til *Stopp smartmålerne!* Vi får håpe at de som anbefaler en slik mer risikofylt linje, tar ansvar og stiller med midlene som trengs til å dekke tapene for dem som følger deres anbefalinger.

De gruppene som fremmer saker for tingretten rundt i landet, bør altså passe på å holde tunga rett i munnen, vite hvem som ga dem hvilke råd, og tenke over når det er fornuftig å trekke saken.

Litt mer om den store forvirringen og om skitten strøm

Nettselskapene og OED/NVE har i lang tid kommet med uriktige informasjon, til tross for at de har blitt gjort oppmerksom på feilene:

De fortsetter å gi feilaktige opplysninger om målerens sendestyrke i forhold til mobiltelefoner. De fortsetter å gi inntrykk av at det eksisterer pålegg om utskiftning fra Justervesenet. De fortsetter å underkjenne at det påvises klare biologiske virkninger fra slik stråling generelt og fra AMS-målerne spesielt – stikk i strid med den «kunnskapsstatus» fra ICNIRP som DSA – statens strålevernetat – legger til grunn. De fortsetter å gi inntrykk av at det bare er «enkelte personer» som har fått fritak med legeattest. Og fortsatt – etter at det foreligger forskning og erfaringsrapporter fra kloden rundt på akutte helseplager og skader over tid fra slik stråling, er den eneste formelt legitime grunnen for å få fritak i realiteten at man har gitt uttrykk for angst - angst for strålingen eller for å bli overvåket.

Gjennom alt dette legges det maks press på kundene om å skifte til AMS-målere, mens nettselskapene peker tilbake på myndighetene og de peker tilbake på WHO og ICNIRP, som på sin side erklærer seg for ansvarsfrie. Alle legger skylden og ansvaret på noen andre.

Myndigheter og selskaper er også ganske rotete med begrepene. Det skyldes nok ubehjelpelighet mer enn forvirringstaktikk, men det bidrar til misforståelser, ergrelser og kostnader. F.eks. kaller Elvia målere uten sender en AMS-måler, mens for NVE er en måler uten aktive AMS-funksjoner slett ikke en AMS-måler. NVE gjør det også klart at nettselskapet slett ikke er forpliktet til å skifte ut den gamle måleren om man har fritak fra AMS, Nettselskapet har derimot frihet til å gjøre det om det ikke fins innvendinger som ikke er åpenbart urimelige. Slike innvendinger fins dersom folk får en urimelig ekstra helsemessig belastning også ved installasjon av en ny måler uten AMS. Men da er ikke det ikke motstand mot AMS eller mikrobølger som er relevant, men mot skitten strøm generelt og spørsmålet blir hvilket ansvar nettselskapet har i den forbindelse, og rammer like mye alle elektroniske målere som har vært plassert ut i en årrekke.

Så la oss se enda en gang litt på hva skitten strøm dreier seg om:

En ny måler uten AMS har fortsatt en elektronisk strømforsyning. Elektroniske strømforsyninger, elektromotorer, LED-lamper, sparepærer, dimmere, m.m. trekker ut strømmen i småbiter og lager dermed sterke svingninger – pulser – i strømmettet. Dette kalles skitten strøm. Når flere slike kilder pulser i takt, kan man få «konstruktiv interferens»: bølgene kommer i takt, legger seg oppå hverandre, og blir ekstra sterke. Og er man uheldig, skaper de en biologisk reaksjon, f.eks. ekstra nervepulser, mer oksidantproduksjon, vridning av kollagenmolekyler, eller noe annet. Noen får akutte reaksjoner av slikt.

Det fins folk som absolutt ikke bør ha en måler med elektronisk strømforsyning i huset fordi de får slike akutte reaksjoner. Og det fins tilfeller der det oppstår tilfeldig slikt samspill – konstruktiv interferens – som blir merkbart plagsomt. Men å vinne fram i retten med det, er nok dessverre så

langt en temmelig håpløs affære. Forarbeidet for å kunne vinne fram, er ikke gjort: forskning er ikke samlet og oversatt, problemet med skitten strøm er svært lite kjent, det fins knapt noe fagmiljø man kan hente eksperter fra til å vitne i retten, og de aller fleste har en mengde slike strømforsyninger i huset fra før. Selv om det fins solid forskningsbelegg og problemet er fullt forståelig utfra generell kunnskap om EMF og biofysikk, er det for faglig krevende for retten – så langt.

At skitten strøm er uheldig for alle, vil det være vanskelig nok å få gehør for: livene våre er fulle av dem. Å gi nettselskapet ansvaret for ikke å skape skitten strøm i samspill med det folk har i huset eller får inn utenfra, vil sitte enda lengre inne og gjelder ikke AMS-saken spesielt.

Dette er tragisk for dem som rammes med akutte plager, men likevel må man nok heller lete etter andre løsninger – tekniske filtre etc. - for de forholdsvis få som dette gjelder.

Men det er ikke for seint å bygge opp en **dokumentasjonssamling på helsevirkninger fra skitten strøm**. Det må bare gjøres. En del referanser fins her og der på denne bloggen, de må bare samles. Det fins en god del forskningsstudier. Melder DU deg til å ta jobben med å utarbeide en liste? Eller har du kanskje allerede gjort det? Send din samling i så fall til einarsamsklagearkiv@gmail.com.

En slik liste er helt nødvendig (men ikke tilstrekkelig) for at saker som gjelder å beholde gammel måler skal kunne vinne fram. Men dessuten trengs det klare bevis som knytter enkeltpersoners konkrete, synlige helseplager til skitten strøm. Her kan vel f.eks. FELO eller andre stille opp med et passende sett legeattester og liknende som bevitner at selv om vi snakker om forholdsvis få personer, snakker vi *realiteteter* - reelle biofysiske reaksjoner som kan forklares uten å gripe til angst som årsak. Slike forklaringer er ikke troverdige for et stadig mer utdatert Strålevern som sitter i en slags osteklokke og lytter til dem som forteller at slikt ikke er mulig - for det har jo ICNIRP sagt... Det problemet får vi overlate til dem, så lenge.

Einar Flydal, den 23. oktober 2020